

KERK ZONDER MUREN

DE OVERSTEEK NAAR
DE KERK VAN DE TOEKOMST

PAUL SCANLON | DAVID EPEMA

KERK ZONDER MUREN

PAUL SCANLON
DAVID EPEMA

Kerk zonder muren

– De oversteek naar de kerk van de toekomst

Uitgegeven door Arrowz Media
info@arrowz.org
www.arrowz.org

Auteurs: Paul Scanlon, David Epema
Vertaling eerste deel: Erica Kramer
Concept omslag: Steven van Gool
Artistieke conceptontwikkeling: Juliette Wolthuis-Mourits
Omslagontwerp en typografie: Ronald Gabrielsen, 3ig.org

ISBN 978 94 92726 09 4
NUR 707

Copyright eerste deel © 2006 Paul Scanlon
Oorspronkelijke titel eerste deel: Crossing over
Oorspronkelijke uitgever eerste deel: Nelson Books, Thomas Nelson Publishers, Nashville, Tennessee
Copyright Nederlandse vertaling © 2025 Arrowz Media, Haarlem
Uitgegeven met toestemming
Copyright tweede deel © 2026 David Epema
Jaar van uitgave: september 2025

De Bijbelteksten in deze uitgave zonder nadere bronvermelding zijn ontleend aan de Herziene Statenvertaling, © 2010 Stichting Herziene Statenvertaling.

De Bijbelteksten in deze uitgave met bronvermelding NBV21 zijn ontleend aan NBV21, © 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap.

De spelling van het tetragrammaton en het gebruik van eerbiedskapitalen is aangepast aan de huistijl van de uitgever van dit werk. Cursivering van Bijbelteksten is toegevoegd door de auteur.

Ter wille van de leesbaarheid is afgezien van inclusief taalgebruik als 'hij of zij' en 'zijn of haar' en gekozen voor de voornaamwoorden 'hij' en 'zijn' als onzijdige termen.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier – met uitzondering van korte citaten in gedrukte recensies – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is nadrukkelijk niet toegestaan.

All rights reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form, electronically, mechanically, by means of photocopying, recording or otherwise – with the exception of brief quotation in printed reviews – without the prior written permission of the publisher.

Inhoud

Aanbevelingen	7
Voorwoord bij de Nederlandse uitgave	9

DEEL 1 ■ PAULS VERHAAL

Inleiding – Gods crashtestdummy	13
1. Voorbereiding op de oversteek	19
2. Oversteken	35
3. Vrij van mensenvrees	47
4. Tamar-gemeenten en Onan-leiders	53
5. Wat voor soort gemeente wil je niet?	59
6. Toegewijd	69
7. Draggers van God	75
8. All-inclusive leven	85
9. De familie Zonderschoen	93
10. Verbind de punten met God	101
11. Zonder klacht geen visie	109
12. Leef voluit en sterf leeg	119
Nawoord - Een gebed	125

DEEL 2 ■ DAVIDS VERHAAL

Inleiding – Van Bradford naar Maassluis	129
13. Het potentieel van de plaatselijke gemeente	134
14. De oversteek van kerk naar ecclesia	143
15. De boodschap van het Koninkrijk	153

16. De oversteek naar het Koninkrijk van God	161
17. Ontdek jouw leiderschap	171
18. Een nieuwe start	183
Nawoord - Wordt vervolgd	197
Dankwoord	199
Over Paul Scanlon	201
Over David Epema	202

Aanbevelingen

Kerk zonder muren van Paul Scanlon en David Epema is een krachtig en persoonlijk boek over verandering. Verandering is zelden gemakkelijk – het vraagt om loslaten en brengt strijd en soms pijn met zich mee. Maar een kerk die niet verandert, verliest haar relevantie. Paul en David delen hun reis, inclusief de weerstand die ze onderweg tegenkwamen. Hun verhaal zal je inspireren en moed geven om als leider of gemeente de stap te zetten naar vernieuwing. Een boek dat wakker schudt én richting geeft.

– **Jan Pool**

Spreker, schrijver en mentor

Paul Scanlon schetst op scherpe en heldere wijze zijn baanbrekende ‘oversteek’. David Epema laat vervolgens in krachtige en praktische bewoordingen zien hoe hij samen met zijn vrouw hun gemeente leidt in ‘het oversteken’. Twee persoonlijke verhalen, gebundeld in één boek. Ik herken mezelf in beide én word uitgedaagd tot reflectie. Het inspireert en motiveert me opnieuw om radicaal Jezus te volgen in het leiden van de kerk en het bouwen van zijn Koninkrijk. Ik kijk uit naar de verhalen die nog geschreven gaan worden!

– **Wybren van Keulen**

Voorganger Rafaël Amersfoort

Een krachtig boek waarin beide auteurs je meenemen in een cruciale transitie van hun gemeenten. Wat mij aanspreekt, is dat David zich richt op gemeenteliders én gemeenteleden om samen die kerk zonder muren te worden. Hij schrijft open

en eerlijk over de uitdagingen van deze gezamenlijke reis. Een aanrader voor iedereen die verlangt naar een betrokken en invloedrijke kerk.

– **Walfried Giltjes**

Voorganger Evangelische Gemeente Shelter Haarlem

Ezechiël zag hoe Gods Geest een dal vol dorre beenderen tot leven bracht en een groot leger deed opstaan. Dit is een beeld van wat God vandaag doet: de kerk transformeren tot een kazerne die een machtig leger traint en uitzendt om zijn Koninkrijk zichtbaar te maken in alle lagen van de samenleving. Deze transformatie vereist leiders en gemeenten die durven oversteken van herderlijk naar apostolisch. Uit ervaring weet ik dat dat moed en standvastigheid vraagt. Dit boek is daarbij een krachtige bron van inspiratie en bemoediging. Had ik de lessen uit de persoonlijke reis van Paul en David maar eerder kunnen leren!

– **Koen Minderhoud**

Voorganger Pinkstergemeente Kom en Zie Rotterdam

Kerk zonder muren van Paul Scanlon en David Epema heeft mij als leider diep geraakt. Paul biedt praktische en Bijbelse handreikingen om je gemeente door fases van verandering te leiden en juist op moeilijke momenten nieuwe visie te vinden. David daagt je uit om de kerk te zien als een geloofsgemeenschap met een duidelijke missie naar buiten toe. Zijn vernieuwende manier van denken helpt om met hernieuwd geloof en richting te bouwen aan een kerk die relevant is in deze tijd. Een krachtig en inspirerend boek voor iedere leider die verlangt naar beweging, verdieping en missie.

– **Ben Verboom**

Voorganger R5 Church, Amsterdam

Directeur School voor de Vijfvoudige Bediening, Amsterdam

Voorwoord

bij de Nederlandse editie

Nederlanders zijn meesters in het bouwen van dijken. Dat doen ze met vakmanschap, precisie en beheersing. De kerk is echter niet bedoeld als een dijk, maar als een rivier. Rivieren kunnen vrij stromen. Ze verstoren menselijke controle, ze geven leven waar ze stromen, ze banen zich een weg door zelfs de hardste grond. Een rivier bouw je niet: je maakt er ruimte voor.

Dat is wat ik in Bradford wilde doen. Ik probeerde geen betere zondagse dienst te creëren en probeerde niet om mijn gemeente te laten groeien. Ik was bezig mensen in hun kracht te zetten. Hoe krachtiger de mensen namelijk zijn, hoe meer invloed de kerk heeft.

Ik zag mezelf niet als een beheerder die het potentieel van mensen enkel wilde beschermen of behouden. Ik wilde het juist aanwakken en versterken, zodat het volledig tot uiting kon komen. Ik schiep als het ware een boerderij: een plek waar mensen konden groeien, waar ze werden toegerust en van waaruit ze werden uitgezonden om een verschil te maken in de wereld.

De kerk van mijn dromen had geen muren, maar wel veel deuren. Het was een plek voor mensen die nog ver van het geloof af stonden, die zich gebroken, teleurgesteld en afgeschreven voelden. Ik wilde dat mensen zonder kerkelijke achtergrond zich tot deze gemeente aangetrokken voelden. Niet omdat we de boodschap van het evangelie afzwakten, maar omdat we oprechte aandacht hadden voor ieders persoonlijke verhaal.

Gemeenten zoals deze zijn zeldzaam. Dat komt niet doordat de visie zeldzaam is, maar doordat je een hoge prijs betaalt

om zo'n gemeente te ontwikkelen. Zulke gemeenten hebben leiders nodig die verandering mogelijk maken en anderen in beweging brengen, in plaats van alles strak in eigen hand te willen houden. Ze hebben leiders nodig die niet angstvallig bewaken wat al gebouwd is, maar nieuw terrein ontginnen.

Daarom geloof ik in David Epema en in dit boek. Toen ik hem ontmoette, zag ik in hem een vertrouwde honger. Het was niet zijn doel om te kopiëren wat wij hadden gedaan, maar om het naar zijn cultuur te vertalen. De weg die hij en Lisa in Maassluis zijn gegaan draait niet om dupliceren. Die weg draait om moedig transformeren.

Hun verhaal laat zien wat er mogelijk is als visie samenkomt met gehoorzaamheid, wanneer leiderschap zich richt op een groter doel en niet langer draait om het in stand houden van wat er al is. Het toont wat er gebeurt wanneer een gemeente zich van binnen naar buiten keert en een zichtbare zegen wordt in haar stad.

Dit boek gaat niet alleen over gemeentegroei – het gaat over echte impact. En het is een eer om een kleine rol te hebben gespeeld in het inspireren van deze nieuwe, zeer krachtige beweging van God in Nederland.

– ***Paul Scanlon***

juli 2025

DEEL 1

Pauls verhaal

Gods crashtestdummy

Het doel van dit boek is geen kleine cosmetische verbetering; het gaat om een complete make-over. *Kerk zonder muren* gaat over radicale verandering. De prijs daarvan is evenredig met de pijn, en zo groot als het huidige probleem is, zo groot is ook de belofte.

Dit boek bevat een boodschap voor alle christenen, ook al is het gericht aan bepaalde soorten leiders en gemeenten. Er zijn veel gemeenten die weliswaar een roemrijk verleden hebben, maar die zonder radicale transformatie geen toekomst hebben. Als dit ook voor jou en je gemeente geldt, wil ik tegen je zeggen: jullie tijd hoeft niet voorbij te zijn; jullie hoogtijdagen hoeven niet in het verleden te liggen. De huidige strijd in jullie gemeente kondigt misschien niet het einde van je bediening aan, maar het begin van iets nieuws. Misschien kan dit boek helpen om het huidige tijdsgewricht uit te leggen en te duiden. Ik geloof dat ons getuigenis over *Kerk zonder muren* ook lessen bevat voor jullie gemeente en de situatie waarin jullie je bevinden.

Elke nieuwe beweging van God heeft een nieuwe taal, een nieuw vocabulaire. In Jesaja 43:19 verklaart God: 'Zie, Ik maak iets nieuws.' Voordat we beginnen te proberen om elk 'nieuw' ding dat God aan het doen is tot in de details te definiëren is het belangrijk om de tijd te nemen en het de ruimte te geven om te groeien. Zelfs God probeert het niet te benoemen; het is gewoon iets nieuws. Maar in het Verenigd Koninkrijk, waar ik voorganger ben, is 'oversteken' een veelgebruikt woord om de reis te beschrijven die

duizenden gemeenten moeten maken. Zo heeft oversteken onbedoeld een nieuwe betekenis gekregen – het helpt woorden te geven aan wat er in veel gemeenten gebeurt. Hoewel er grote verschillen tussen deze gemeenten zijn, delen ze de ervaring van het ‘oversteken’.

- Ze zijn in het verleden gezegend, maar hebben een groeiend besef dat de toekomst onzeker is.
- Hun leiders maken zich steeds meer zorgen over de toekomst van hun beweging, bedrijf, gemeente of bediening, en weten dat het zonder radicale verandering binnenkort afgelopen is.
- Hun leiders zien hoe belangrijk het is om de verlorenen te bereiken, maar weten niet hoe ze een comfortabele, naar binnen gerichte gemeente naar een minder comfortabele toekomst kunnen leiden.
- Ze zijn zich er in toenemende mate van bewust dat er een nieuwe ‘wijnzak’ nodig is (Mat. 9:17), maar weten niet goed hoe die er eigenlijk uit ziet.

Kerk zonder muren is bedoeld als landkaart, als richtingwijzer om anderen te helpen hun weg te vinden over hun persoonlijke of zakelijke Jordaan naar het beloofde land. En dat is nodig ook: ik kan je verzekeren dat als je tegen de status quo in je gemeente begint in te gaan, de hel kan losbreken!

Gods crashtestdummy's

Kerk zonder muren is mijn openbare crashtest-dagboek. Ik wil tegen al mijn collega-voorgangers en leiders ter wereld zeggen: ‘Als ik het overleefd heb, kunnen jullie dat ook!’ Als mijn verhaal je helpt om te gaan voor wat er in je hart is, dan waren mijn botsingen, strijd en slapeloze nachten het allemaal waard. Het kan overweldigend zijn: de diepge-wortelde en soms hartverscheurende angst als je probeert te

ontsnappen aan een geïdealiseerd verleden. Maar het kan ook een overweldigende opluchting zijn als je de kracht en steun vindt om jouw toekomst binnen te gaan. De apostel Paulus zei: 'Ik draag de littekens van de Here Jezus in mijn lichaam' (Gal. 6:17b), of, met andere woorden: 'Ik ben een overlever; ik ben een crashtestdummy; ik ben het levende bewijs dat geen enkele weerstand je kan tegenhouden.'

Ik wil een crashtestdummy worden voor andere overstekende pelgrims. Wat ik heb overleefd hoeft jij niet door te maken, maar om van mijn ervaringen te leren, moet je eerst horen over de beproevingen, crashes en botsingen waarvan ik wegliep.

Ik draag op mijn leven de littekens van onze oversteek; ze staan in dit boek zodat iedereen ze kan zien, en elk ervan zegt hetzelfde: de oversteek – de heruitvinding van de gemeente – is te overleven! Meer dan dat, ik wil dat elke but, elke schram en elke oneffenheid leest als het etiket op de leren bank die ik onlangs heb gekocht, waarop stond: 'Dit product is niet defect of beschadigd. Alle butsen, schrammen en oneffenheden op dit product zijn normaal en versterken de natuurlijke schoonheid.'

Op een dag zul jij het 'product' zijn dat anderen bekijken. Misschien komt een angstige voorganger naar je toe voor hulp en bemoediging terwijl hij probeert te realiseren wat er in zijn hart is. Laat hem je etiket zien: 'Deze persoon is niet defect of beschadigd. Alle butsen, schrammen en vlekken zijn normaal en versterken de menselijkheid en authenticiteit van een leven waarin het doel van God wordt nagestreefd.'

De oorspronkelijke situatie

Onze gemeente was ongeveer vijftientwintig jaar oud en lag feitelijk op sterven. We waren in de loop der jaren gegroeid van zes mensen die samenkwamen in een huis tot ongeveer 450

die nu regelmatig aanwezig waren – een grote gemeente naar Britse maatstaven. In deze tijd hadden we ook acht andere gemeenten in onze regio opgericht door groepen van vijftig of meer volwassenen uit onze gemeente naar de naburige dorpen en steden te zenden. We waren een goede gemeente; sommigen zouden zelfs zeggen dat het een fantastische gemeente was – de modelkerk in onze specifieke groep gemeenten. We waren een zeer toegewijde geloofsfamilie, liefdevol en zorgzaam, hielden regelmatig evangelisatie-evenementen en genoten van levendige kerkdiensten. Ons gebouw was vrijwel schuldenvrij, we hadden geld op de bank en de mensen waren gulle gevers.

Alles in onze gemeente leek te zeggen: ‘Het gaat prima, maak je geen zorgen.’ Maar in mijn hart gingen de alarmbellen rinkelen. Het comfort, de veiligheid en de zekerheid die een gemeente als de onze genoot en bood, was mijn grootste zorg; juist dié zaken waren onze grootste vijand.

Tijdens deze periode van groeiende bezorgdheid begon ik naar mijn eigen gemeente te kijken zoals een dokter een patiënt zou onderzoeken. Op een ietwat afstandelijke, klinische en berekenende manier begon ik het lichaam van onze gemeente te onderzoeken. Welke symptomen zag ik van de ziekte waarvan ik wist dat we die hadden, en waarvan ik vreesde dat die terminaal kon zijn? Het is niet makkelijk om naar je eigen gemeente te kijken alsof je een bezoeker bent, om objectief naar je eigen lichaam of levenswerk te kijken, maar als we willen overleven is het essentieel.

Een specifieke zondag staat in mijn geheugen gegrift. Ik keek hoe de gemeente samenkwam en observeerde iets waar ik al jaren deel van uitmaakte, maar wat ik nog nooit echt had gezien: mensen kwamen de kerkzaal binnen, legden hun spullen op of onder de stoelen neer en liepen weg om met elkaar te kletsen. Autosleutels, huissleutels, portemonnees, telefoons, enzovoort, werden allemaal

onbewaakt achtergelaten terwijl de mensen aan het socializen waren. Deze scène liet de toestand van onze gemeente zien. Die toestand was simpel samen te vatten: ‘We bereiken de verlorenen niet.’ We voelden ons enorm op ons gemak en waren ervan overtuigd dat er geen vreemden waren die onze spullen zouden kunnen stelen. En dus deden we in de gemeente iets wat we ergens anders in ons dagelijks leven nooit zouden doen. De waardevolle spullen die op de vloer rondgestrooid lagen, lieten zien hoezeer we waren afgedwaald richting veiligheid en gemak.

Nu, jaren later, zijn onze vloeren leeg en bewaken we onze spullen, omdat er zo veel bezoekers aanwezig zijn die we niet kennen en voor wie we niet kunnen instaan. Ik realiseerde me, zoals elke senior voorganger moet doen, dat onze toekomstige gemeente zich onder verloren mensen bevond, en als we die niet bereikten, hadden we geen toekomst. Het vooruitzicht om oud te worden terwijl je steeds naar dezelfde paar gezichten in de gemeente keek, was angstaanjagend – te beangstigend om mee te leven!

Het was in 1998 toen ik me al enkele maanden afvroeg: ‘Wat is er mis met onze gemeente?’ In die tijd kreeg ik duidelijk zicht op onze bestemming. Ik kreeg visie voor wat we moesten doen. Ik wist dat God me had geroepen om een gemeente van duizenden te bouwen, en ik wist ook dat sommigen in onze huidige gemeente nooit alle veranderingen zouden omarmen die nodig zouden zijn. Ons negen jaar oude gebouw met zeshonderd zitplaatsen bleek nu al te klein te zijn, en ik wist in mijn hart dat het niet geschikt was voor mijn visie voor duizenden onbereikte mensen. Samen met mijn team besloot ik om een nieuw gebouw met tweeduizend zitplaatsen te laten bouwen. Ik wist dat de groei zou komen als ik God gehoorzaam was. Tegen het begin van 1999 waren de bouwlieden ter plaatse om de funderingen uit te graven toen God duidelijk tot mij sprak.

Het nieuwe gebouw zou vijftig meter verderop worden gebouwd, aan de overkant van de parkeerplaats van ons toenmalige gebouw. Toen ik uit het raam van mijn werkkamer keek naar de funderingen die werden gegraven, zei God: 'Je bouwt geen nieuw gebouw; je begint een nieuwe gemeente.' God benadrukte dat we over twaalf maanden, als het project voltooid was, niet alleen ons adres moesten veranderen. We zouden onze gemeente moeten veranderen. Op dat moment hoorde ik voor het eerst de term 'oversteken' in mijn geest. God zei tegen mij: 'Over twaalf maanden zul je deze gemeente laten oversteken naar hun beloofde land.'

Ik herkende onmiddellijk de terminologie uit Jozua 1-3, waarin wordt beschreven hoe Jozua met het volk de Jordaan overstak naar hun beloofde land. Onmiddellijk kon ik het grotere geheel zien, het masterplan dat ik nog niet had gezien maar waarvan ik wist dat het er was. De parkeerplaats bij de kerk werd voor mij de Jordaan die we moesten oversteken, het nieuwe auditorium met tweeduizend zitplaatsen werd Kanaän en ons huidige gebouw werd de woestijn. Dit alles maakte me tot een soort Jozua, en dus bestudeerde ik zijn leven om wijsheid op te doen. Over een jaar zouden we dat nieuwe gebouw binnenmarcheren, maar wat nog belangrijker is, we zouden onze toekomst binnenmarcheren. Ik zou een nieuwe gemeente beginnen in de oude gemeente, en die gemeente zou met mij oversteken.

De rest van dit boek gaat over die overtocht. Het is niet zozeer ons persoonlijke verhaal als wel een verslag van de principes die we onderweg hebben ontdekt en die overal werken. Ik waarschuw je dat deze reis niet voor angsthasen is; ze zal grote moed vergen. Acht jaar en duizenden mensen verder weet ik dat ik God goed heb gehoord. En misschien weet jij diep in je hart dat God ook jou roept om over te steken. Wat je ook doet, stop nu niet. Ga door, want het beste moet nog komen.

DEEL 2

Davids verhaal

Van Bradford naar Maassluis

Het is maart 2013 en na een korte vlucht vanuit Amsterdam landen we op Leeds Airport. Onze bestemming is de Abundant Life Church in Bradford, de gemeente waar Paul Scanlon op dat moment voorganger is. Mijn vrouw Lisa en ik zijn onderweg naar de tweedaagse leidersconferentie Stronger. Twee dagen boordevol inspirerend onderwijs en geweldige sprekers.

Het is de eerste keer dat Lisa kennismakt met de Abundant Life Church en hun cultuur. Twee jaar geleden ben ik er al eens geweest met een team van onze gemeente. Ik keek destijds mijn ogen uit. Is dit een kerk? Kan het ook op deze manier? Zou dit in Nederland ook kunnen? Eenmaal thuisgekomen praatte ik honderduit over wat ik had gezien en beleefd. Dat hield niet meer op tot Lisa twee jaar later zogenaamd wanhopig uitriep: 'Boek twee vliegtickets! Ik wil nu weleens met eigen ogen zien of het echt zo bijzonder is.'

We nemen een taxi; onze taxichauffeur is overduidelijk een sikh (een aanhanger van een religie uit India). Hij heeft een enorme tulband, hij draagt een wit gewaad en heeft een lange baard. Vriendelijk vraagt hij ons waar de reis naartoe gaat en een bijzonder gesprek ontvouwt zich. We vertellen dat we op weg zijn naar de Abundant Life Church en vragen aan de chauffeur of hij weet waar dat is.

Zijn antwoord maakt grote indruk op ons. 'Natuurlijk weet ik waar dat is, iedereen in deze regio weet waar de Abundant Life Church is.' Even valt het stil en daarna begint hij, met zijn

zware Indiase tongval, te vertellen over het getuigenis dat uitgaat van deze gemeente. Hij vertelt dat de gemeente betrokken is op de stad en bekendstaat als de plek waar je moet zijn als je iets nodig hebt.

Lisa en ik kijken elkaar aan. Je zult als plaatselijke gemeente maar zo bekendstaan in de omgeving. Dat zelfs een sikh-taxichauffeur op een halfuur rijden je gemeente kent en weet wat je doet. En daar ook nog vol lof over spreekt.

Hoe zou het zijn als dit in Maassluis zou gebeuren? De mensen in onze wijk weten ook wel dat we er zijn, maar dat heeft vooral te maken met het parkeerprobleem dat we veroorzaken. Elke zondag parkeren we de straten vol om zo dicht mogelijk bij de ingang van de kerk te staan.

We stellen ons voor hoe dat ooit anders zou kunnen zijn. Dat wij in Maassluis een conferentie organiseren en dat er gasten uit het buitenland naar Rotterdam The Hague Airport vliegen, en als de vraag komt of de taxichauffeur weet waar onze kerk is, hij spontaan begint te getuigen over de transformatie die onze gemeente in de stad teweegbrengt. Wat zou dat gaaf dat zijn: een gemeente die niet alleen naar binnen is gericht, maar bezig is met het welzijn van de mensen in de stad.

Een gemeente die een verschil maakt in de stad. Een gemeente die wordt gemist als ze verdwijnt. Een gemeente die niet bekendstaat om het parkeerprobleem dat ze veroorzaakt, maar om de vreugde die ze brengt. Op dit moment kunnen we daar alleen nog maar naar verlangen en van dromen.

Op de terugvlucht naar Nederland is Lisa net zo vol van wat ze heeft gezien en beleefd als ik de eerste keer. 'Ik denk dat ik snap wat je bedoelt', zegt ze. 'Ik voel het ook. Als we ooit samen nog iets gaan bouwen, laten we dan zoiets doen.' Tijdens deze reis wordt er bij ons een bron aangeboord; een droom, een verlangen, een roeping. Een bron die er altijd al was, maar waar we nu woorden voor hebben.

Een gemeente met impact op de stad. En een gemeente die uitmuntend doet wat ze doet. Misschien zou je haar

koninklijk kunnen noemen. Juist die combinatie van impact en uitmuntendheid viel ons op en sprak ons aan.

In mijn beleving stond de gemeente toch vooral bekend als stoffig, verouderd en gebouwd met afdankertjes. Dingen die je thuis of op je werk niet meer zou neerzetten of gebruikte, konden in de gemeente nog wel even mee, zo was het idee. Het mocht vooral allemaal niet te veel kosten, het was tenslotte tempelgeld.

Hoe anders was de ervaring in Bradford. Vanaf de parkeerplaats tot aan de samenkomstruimte was er een warm en uitbundig welkom. De foyer en de zaal waren prachtig aangekleed. Er was aandacht besteed aan het podium. Het licht en geluid waren adembenemend goed. Er was zelfs een koffiebar met echte en smaakvolle koffie, met aandacht bereid. We werden zo gastvrij ontvangen. We voelden ons echt welkom en gezien.

Het bijzondere was dat zij, ondanks de uitmuntende presentatie, niet vergeten waren wat de roeping van de gemeente was. Zij waren de handen en voeten van Jezus in Bradford. Ze hadden bussen aangeschaft om naar de rosse buurt te gaan, om daar mannen en vrouwen te voorzien van een warme maaltijd en medische verzorging. Ze hadden een plek in de stad waar kansarme jongeren een vak konden leren. En op zondag in de samenkomst liepen de zwervers zonder gêne binnen. Ook zij voelden zich welkom en gezien.

Paul Scanlon schrijft in zijn inleiding dat waar je vroeger je portemonnee op je stoel kon laten liggen, dat nu niet meer kon. Wij snapten waarom: deze gemeente bereikte echt mensen. En ze bereikte echte mensen. Mensen van allerlei pluimage. Dwars door elkaar. Mensen die Jezus nodig hebben. Kortom, mensen zoals jij en ik.

De mensen uit de stad waren welkom in het kerkgebouw, maar nog meer was deze kerk onderdeel van de stad. Een gemeente van én-én. Ze waren de handen en voeten van Jezus

in hun stad, en dat op een uitmuntende, koninklijke manier. Onze droom voor de gemeente kreeg vorm bij die eerste kennismaking met de Abundant Life Church en het leiderschap van Paul. Wij wilden net zo'n gemeente met impact op de stad. Een gemeente die niet alleen gericht was op zichzelf, maar zich mengde in de samenleving. Een gemeente die het niet alleen gezellig had op zondag, maar doordeweeks het Koninkrijk van God in de praktijk bracht. Een gemeente die zou gaan voor uitmuntendheid in de manier waarop ze kerk was. We wilden niet iets nieuws beginnen, maar een nieuwe gemeente starten binnen de bestaande gemeente. Transformatie. Dit was onze droom. Hier lag onze roeping.

Terug in Nederland waren we dus vol van wat we in Bradford hadden gezien. En een jaar later werden we gevraagd als oudsten in de gemeente. We besloten om ervoor te gaan en ons eigen avontuur begon, met in ons hart het beeld van de gemeente in Bradford: een gemeente met impact op de stad. Dat woord 'impact' zul je vaker teruglezen in dit boek, als een anier om krachtig uit te drukken dat de gemeente een wezenlijk verschil maakt in haar omgeving.

In Engeland voelde ik dat we ooit onze eigen oversteek zouden maken van de gemeente die we op dat moment waren naar de gemeente die ik in mijn dromen voor mij zag. De oversteek van een herderlijke naar een apostolische gemeente. (Deze terminologie roept misschien vragen bij je op, maar ik kom hier in de loop van dit boek uitgebreid op terug.) Als ik toen had geweten wat dat inhield, was ik misschien nooit begonnen aan die transformatie. Gelukkig laat God ons niet altijd alles zien.

Nederland is anders dan Engeland, en Maassluis is anders dan Bradford. Ook de historie en cultuur van beide kerken is anders. Onze gemeente komt voort uit een dramatische crash, en in de loop van de jaren zijn er verschillende kleinere kerken bij aangesloten. Waar Paul al jarenlang voorganger

was van zijn gemeente, stapten wij net in een leiderschapsrol. Alles leek anders, behalve dan de droom voor een gemeente met impact op de stad. En tegelijkertijd is de oversteek die Paul beschrijft zo herkenbaar in onze reis.

Pauls lessen hielpen ons enorm in onze eigen oversteek. De verschillende fasen en verhalen die hij beschrijft waren herkenbaar en een aanmoediging om door te gaan. Dwars door alle weerstand en obstakels heen. Het gaf woorden aan wat Lisa en ik meemaakten en wat er om ons heen gebeurde.

In dit boek beschrijf ik onze eigen reis en ons eigen verhaal. De mooie maar ook de moeilijke dingen. Sommige verhalen zijn waarschijnlijk inspirerend. Andere waren voor ons pijnlijk en teleurstellend. Ik heb ze opgeschreven omdat ik geloof dat ze herkenbaar zijn voor iedereen die een oversteek wil maken, en om je aan te moedigen om door te zetten.

Over Paul Scanlon

PAUL SCANLON is voormalig senior voorganger van Abundant Life Church (tegenwoordig: LIFE Church Bradford) in Bradford, Engeland. Hij leidde deze gemeente van 1980 tot 2011 en speelde een sleutelrol in de transformatie naar een apostolische gemeente die alle lagen van de samenleving bereikt en haar van binnenuit verandert. Zijn grote passie is mensen in hun kracht zetten en uitzenden voor het werk van het Koninkrijk. Sinds zijn vertrek als voorganger helpt hij individuen, kerken en organisaties die streven naar groei en transformatie, waarbij hij Bijbelse principes praktisch toepasbaar maakt. Paul is getrouwd met Glenda en samen hebben ze vier dochters en acht kleinkinderen. Ze wonen in het Verenigd Koninkrijk.

lifechurchhome.com
paulscanlon.com

LinkedIn: /paulscanlonuk
Facebook: /PaulScanlonUK/

Over David Epema

DAVID EPEMA is voorganger en geeft samen met zijn vrouw Lisa sinds 2017 leiding aan Wavemakers (voorheen EGMA) te Maassluis. Naast zijn rol als voorganger helpt David mensen en organisaties om het doel te ontdekken waarvoor ze gemaakt zijn. Hij begeleidt hen bij het leggen van het fundament voor gezonde groei.

David wil kerken in Nederland en daarbuiten bekendmaken met de boodschap van het Koninkrijk van God en de bestemming die God aan de plaatselijke gemeente gegeven heeft, zodat de kerk herleeft en de hemel op aarde zichtbaar wordt. David en Lisa hebben vier kinderen en wonen in Maassluis.

wavemakers.nl
kerkzondermuren.nl

info@kerkzondermuren.nl
Instagram: david_epema

ECHTE IMPACT

We geloven dat het evangelie ons land totaal kan transformeren. We preken en zingen erover, maar houden we onszelf niet voor de gek? Onze kerken zijn voornamelijk schaapskooien waar we samenkomen voor een fijne, veilige dienst. We lijken nauwelijks op het leger dat God nodig heeft voor zijn Koninkrijk.

Paul Scanlon uit Bradford, Engeland, realiseerde zich dat zijn gemeente radicaal moest veranderen. Dat was het begin van de oversteek naar een kerk zonder muren: een apostolische gemeente die gelovigen in hun kracht zet, hen uitzendt en de samenleving diepgaand verandert.

David Epema raakte zo geïnspireerd door wat hij zag in Bradford dat hij zijn gemeente meenam in dezelfde oversteek. In het tweede deel van dit boek beschrijft hij de obstakels die hij tegenkwam en de pure euforie toen zijn gemeente echte impact begon te maken.

Juich, want de HERE heeft u de stad gegeven!

– JOZUA 6:16b

PAUL SCANLON is voormalig senior voorganger van Abundant Life Church in Bradford, Engeland. Hij speelde een sleutelrol in de transformatie van zijn kerk naar een apostolische gemeente. Tegenwoordig helpt hij individuen, kerken en organisaties die streven naar groei en transformatie. Paul is getrouwd met Glenda en samen hebben ze vier dochters en acht kleinkinderen.

DAVID EPEMA is voorganger en geeft samen met zijn vrouw Lisa sinds 2017 leiding aan Wavemakers (voorheen EGMA) te Maassluis. Daarnaast helpt David mensen en organisaties om het doel te ontdekken waarvoor ze gemaakt zijn. Hij begeleidt hen bij het leggen van het fundament voor gezonde groei. David en Lisa hebben vier kinderen en wonen in Maassluis.

